

KGST-tanácskozás Dubnában

A KGST-nek az atomenergia békés felhasználásával foglalkozó állandó bizottsága Dubnában megkezdte ülését.

Az ülésszak munkájában Bulgária, Csehszlovákia, Lengyelország, Magyarország, a Német Demokratikus Köztársaság, Románia és a Szovjetunió küldöttsége vesz részt. (MTI)

„Fonás-diagnosztika” a szegedi textilgyárakban

A szegedi textilgyárakban az együttesen mintegy 600 millió forint értékű rekonstrukciók alkalmával nemcsak modern termelő gépeket, hanem új típusú, automata és elektronikus műszereket is felszereltek. Ez utóbbiak elsősorban a minőség ellenőrzését, javítását szolgálják.

A textilművek laboratóriumában működő egyik műszercsoport a fonalak nedvességtartalmát, másik a szaktípuszilárdságát, a tovább-

biak pedig a vastagsági egyenlőtlenségét mérik folyamatosan, szinte emberi beavatkozás nélkül. A vizsgálat közben adatokat mérnek, rögzítenek, diagrammokat készítenek. Mellettük a fehérköpenyes szakemberek végzik az ellenőrzést. A műszerek által felrajzolt vonalakból — mint az EKG-vizsgálat alapján a szívbetegségre — következtetnek a „fonalbetegséget” okozó hibákra. A diagramm periódikus ismétlődő kitéréseiből megállapítják, hogy azok melyik gép milyen szerkezeti elemének hasonlóan ritmikus működésével egyeznek. Így azt is kiderítik, hogy melyik alkatrész hibája okozta a rendellenes diagramm-kilengést, tehát a fonalhíbat.

A modern termelő gépek, a gondosabb munka, s nem utolsósorban ezek a korszerű ellenőrző berendezések és módszerek, a közelmúltban jelentős minőségjavulást eredményeztek a szegedi textilgyárakban. A textilművekben — a tervezett is jóval meghaladva — az elmúlt évek átlagának a háromszorosára nőtt az első osztályú fonalak aránya. A Kenderfonó- és Szövőipari Vállalatnál az előirányzott 95,6 helyett legutóbb már 97,8 százalékban készült elsőosztályú áru.

A szemek kereszttüzeiben

Nagy felelősség nehezedik a kommunisták vállára. Rájuk hárul minden új — eleinte bonyolultnak, érthetetlennek látszó — jelenség megmagyarázása és elfogadtatása az emberekkel. Nekik kell elsősorban jól felfogni, sőt magukévá tenni a párt politikai, gazdasági céljait, nekik kell hozzáértésükkel, szorgalmukkal és nem utolsósorban egyéni magatartásukkal serkenteni dolgozó társaikat arra, hogy személyes ügyüknek tekintsék a közboldogulás szempontjából fontos tervek végrehajtását. Misszióikat a vizsgáló szemek millióinak kereszttüzeiben töltik be, tehát szavaiknak szigorúan egybe kell esniük azzal, amit cselekszenek, különben oda a tekintély, megcsappan a bizalom. Ha munkájuk, vagy magánéletük miatt támadhatók, akkor hiába szöszölő a legkézenfekvőbb igazságoknak, buzditó szavaik előbb-utóbb súlytalanokká válnak, hitelüket veszítik.

Mindez látszólag magától értetődik. A valóság azonban arra figyelmeztet, hogy az általánosan helyeselt kommunista elvek és erkölcsi normák nem egyszerűen csorbadnak, hanem egyszerűen elcsúsznak. Találkozhatunk — szerencsére csak elszórtan — különféle posztokon álló párttagokkal, akik szinte kifogástalanul értik a dolgukat, eredményeket is tudnak felmutatni, „ki lehet velük jönni” a munka folyamatában — szóval a

munkahelyükön nincs ellenük különösebb kifogás. Milyet azonban bezárják hivatalukat és kívül kerülnek a kollektíva ellenőrzésének hatósugarán, mindjárt megfélemednek arról, hogy párttagsági könyv van a zsebükben. Nemcsak a kábelgyárban esett meg, hogy N. N.-t csendes, pontos, segítőkész, józan gondolkodású kádérként tartották számon, de odahaza részegen rémületben tartotta a családját. A napokban kommunisták jöttek panaszt tenni, hogy a házukban egy magát szintén kommunistának valló lakótárs, hivatali hatalmával nyugtalanítja a többieket. Előfordul, hogy valaki egészen természetes módon vindikál magának jogtalan előnyöket, de mielőtt észreveszi, hogy a rossz példa hatására más is ugyanazt akarja csinálni, rögtön felháborodik és meglengeti annak feje fölött a makulatlanság pallosát. Az egyik szegedi üzem kommunistái haraggal emlegetik azt a párttagot, aki sok okosat tudott mondani, de közben a hozzá beosztott alkalmazottaktól sokezer forintot kért kölcsön és „megfelekedett” a visszafizetésről. Már elküldték ugyan az üzemből, de az elvtársi kollektíva ma is röstelkedik miatta.

Tévedés ne essék: nemcsak a kommunisták-ról van itt szó. Amikor a párttagok a maguk háza előtt söpörnek, ez egyben figyelmeztetés mások számára is. A szocialista társadalom nem engedheti meg egyetlen tagjának sem, hogy az általa képviselt erkölcsi normákat megsértse. Ezt azért is szükséges hangsúlyozni, mert a párttagok közül egy bizonyos csoportja mostanában elég gyakran mondogatja, hogy neki tulajdonképpen mindent szabad, csak ne legyen törvénybe ütköző. Pedig ha a törvények nem is mindig, a munkaszabály és a széles közvélemény következetesen elítéli az olyan magatartást, mint a dologkerülés, önzés, gyávaság, spekuláció, szexuális szabadosság és hasonló. Egyre szélesebb a IX. pártkongresszus tiszteletére elindult munkaverseny. Megjelent a párt Központi Bizottságának határozata a gazdasági mechanizmus reformjáról. Benne vagyunk a harmadik ötéves tervben, amely további előrehaladásunkat hivatott biztosítani. A kommunistáknak mind gyakrabban kell kiállniuk dolgozó társaik elé, hogy megértsék: nagy horderejű problémák megoldása vár rájuk. Sokoldalú, érvelő agitációra van szükség ahhoz, hogy ki-ki megértse saját feladatát, elfogadja a párt útmutatását és felelősségét érezzen azért, amit csinál. Ugyan mit mondanának a munkások az olyan szónokoknak, előadónak, vagy informátornak, akiről tudják, hogy kettős életet él, s tulajdonképpen csak az üzemből olyan öntudatos? Legenyhébb véleményük a leggyintés lenne, az pedig néhány rosszabb, mint a kemény odamondogatás. Ezért minden párttagnak elemi kötelessége, hogy óvja a párt tisztaságát és vezetőségi ülés-

sen, taggyűlésen tegye szavá, ha valaki megsérti a kommunista erkölcsi követelményeket. A pártszervezetnek ugyanis nem a termelést, hanem a termelésben résztvevő embereket kell irányítani, ez pedig sok-sok tapasztalat szerint csak példamutató, tisztelettel érdemlő kommunistákkal lehetséges.

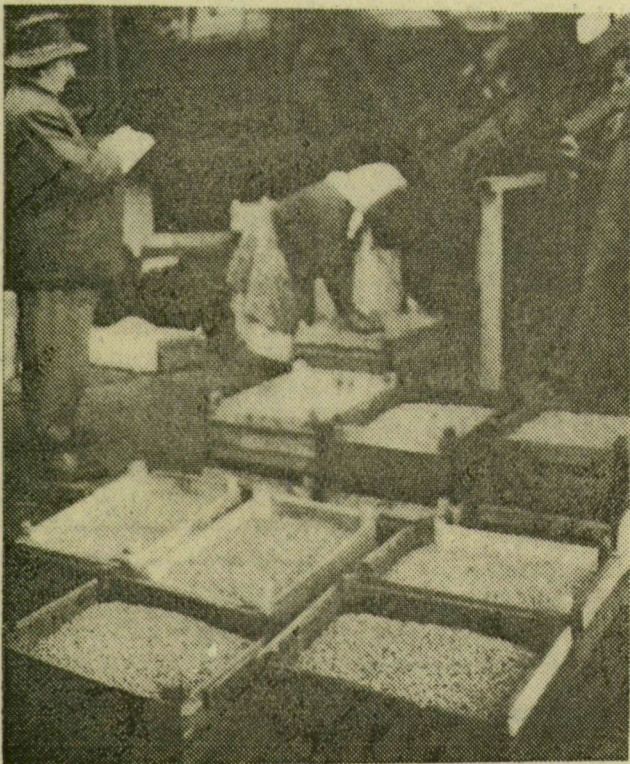
A kirívó esetek még csak árnyékot sem vethetnek a kommunisták pártjára — hiszen a párttagság egészében a szemétszűrő magatartás csak véletlen előfordulás — azonban mégsem hagyhatók figyelmen kívül. Rögtön felvetődik ugyanis, hogy aki nem őszinte közvetlen hozzájáruláshoz, aki felelőtlenül ur módjára uralkodik egyéni környezetén, az vajon lehet-e egyenes, megbízható a társadalmi életben? Vannak, akik igennel válaszolnak erre, pedig jónéhány eset tanúsodik az ellenkezőjéről. Arról ugyanis, hogy aki polgári allűröket szedett magára a munkahelyén kívül, a később a gyárba is bevitte elítélendő szokásait. Különösen ott és akkor fordul elő ilyesmi, ahol és amikor hiányzik a pártszervezet rendszeres ellenőrzése, az elengedhetetlen kritika és önkritika.

Mindenki tudja, hogy a hazug életmód mélyesen idegen a kommunistáktól, s ha mégis előfordul, a párt a maga eszközeivel a leghatározottabban fellép ellene. Ez nem is lehet másként, hiszen az erkölcs a mindenkori társadalmi tudat egyik formája; a szocialista társadalom erkölcsét tehát a kommunistáknak kell legplasztikusabban kifejezésre juttatniuk. Tőlük várjuk el elsősorban, hogy védelmezzék a társadalmi tulajdont, okosak, bátrak, kezdeményezők legyenek, segítsék dolgozó társaikat, tudjanak áldozatokat hozni, s mutassanak jó példát családi életükkel is. Senki nem tagadhatja, hogy a párttagság egésze méltó a társadalom elismerésére és tiszteletére. Sovány vigasz, de tény, hogy az erkölcsi viselkedés számottevően nem a kommunisták, hanem a kispolgárság köreiben tapasztalható. A rendes emberek az ilyenek láttán természetesen felháborodnak, sőt akik kevésbé tudnak disztinkválani, azok gyakran az ilyenek miatt is a szocializmust okolják. Ebben nyilvánvalóan nem lehet belenyugodni. Kötelességünk küzdeni ellene úgy, hogy aki vizet prédikál és bort iszik, arra nem szabad rábíznunk a dolgozók ügyeinek intézését.

A korrupció, a felelőtlenség, vagy bármilyen negatív jelenség elleni harc tehát ezután is elsősorban a kommunistákra vár. Ennek előfeltétele azonban a kommunisták feddhetetlensége: egész életüknek — mind a munkahelyen, mind a családban — ki kell állnia a tömegkritikájára. Nem arról van szó, hogy a párt tagjai sohasem tévedhetnek, vagy botolhatnak meg, azt azonban joggal elvárja tőlük a párt, hogy hibáiktól — pláne, ha figyelmeztetik is őket — megszabaduljanak.

F. NAGY ISTVÁN

ÖMLIK A BORSÓ

A szegedi Felszabadulás Tsz nagykiterjedésű tábláiról már tisztán kifejtve szállítják a borsót a konzervgyárba. Május 27-én indultak meg először a borsófejtő gépek és azóta szüntelenül tart ez a munka. Felvételünk a sándorfalvi út mentén levő rózsamajori üzemegységben készült. Ömlik a gépekből a fejtett borsó. Márton Jani bácsi, nyugdíjas tsz-tag adja át a szép árut Szabó Kálmánné konzervgyári átvevőnek. A jó termés mellett szól, hogy már az első héten közel 500 mázsa tiszta szemet szállíthattak el.

KÉSZÜL SZEGED LEGNAGYOBB NEONREKLÁMJA — SZÁZEZER FOGÓ — NÖVEKVŐ LÁDAEXPORT — KÍSÉRLETEK A SEPRŰYÉLLEL

Az igényeknek megfelelően

Neonkirendeltség

A szegedi neonjavító kirendeltségének mindössze 18 dolgozója és egy kis műhelye van az Oskola utcában. Ez a kollektíva azonban nemcsak Szeged, hanem egész Csongrád, Bács-Kiskun és Békés megyei neonreklám szerelési munkáinak a gazdája.

Mostanában ugyancsak sok a dolguk a „neonparancsnokság” tagjainak, hiszen a számos egyéb munka mellett Szeged ez ideig legnagyobb reklámberendezését szerelik. Az új állami áruház impozáns feliratát. A feliratot 70 és 160 centiméter magas betűkből állítják össze, tíz, illetve húsz méter hosszúságban. A Lenin körúton bizonyára sok csodálójára akad majd az új áruház fényreklámjának is, amely a szalámigyár hatalmas neonja után ismét új színfolttal gazdagítja Szegedet.

Kéziszerszámgár

— Hogyan állnak a többi export-vállalat teljesítésével? — mostanában ez a kérdés a legdramatikusabb a kéziszerszámgár szegedi gyáregységében. A IX. pártkongresszus tiszteletére az üzem dolgozó vállalták, hogy 100 ezer egyetemes fogóval többet készítsenek nyugati ex-

portra. A termelési tanácskozások felajánlásait, ha nem is fennakadások nélkül, de eredménnyel valósítják meg a kéziszerszámgáriak. Az anyagellátás nehézségeiből adódott, hogy a tervkészítőknek még nem számoltak ezzel a tetemes volumenemelkedéssel. Mint Pántya József igazgató elmondotta, ezek a kérdések már nagyrészt rendeződtek. Erre utal az is, hogy a műhelyekben ütemesen halad a munka; pontosan annyit szvartottak eddig a devizát erő szerszámból, amennyi a terv és a többletvállalás szerint esedékes.

Ládagyár

A szegedi ládagyárnak 1965-höz képest lényegesen nagyobb az exporttevékenysége. Görögországba, Nyugat-Németországba, Izraelba, Franciaországba, sőt még Lisszabonba is eljutnak a szegedi ládák és ládaalkatrészek.

Természetesen a nagyobb exportmunka sokkal nagyobb feladatokkal, megnövekedett minőségi követelményekkel jár. Többek között vékonyabbra kell készíteni a ládafalakat, pontos méretekre szabni az úgynevezett palettát, vagy rakodólapot, amit Franciaországba és Nyugat-Németországba szállítanak. Az átváltozás, az

új termékek gyártásának elindulásakor bizony sok probléma akadt. Az akadályokat azonban már leküzdötték a ládagyárban, így a második negyedévre tervüket mind mennyiségben, mind minőségben teljesíteni tudják. A gyár kollektívája sikeresen birkózott meg a nagyobb feladattal.

Seprűgyár

A Szegedi Seprű- és Ecsetgyárban sok gondot okoz a seprűnevelés fehéritése. Eddig ugyanis a forróvízes hidrogénfürdős kezeléssel igen nagy mennyiségű nyel görbült el, ami jelentős kárt okozott a gyárnak. A probléma megoldását még az a tény is sürgette, hogy a drága faanyag exportból, Ausztriából származott. Nemrég új eljárás kikísérletezéséhez fogtak — újságoita Végvári Istvánné, az ecset- és seprűgyár igazgatója. — Az úgynevezett hidrogénes fehérités helyett hideg kezeléssel, festéssel próbálkoztak meg. Ehhez a gyárban készüléket is szerkesztettek. A munka sikerrel járt, s az első mintadarabokat hamarosan az ARTEX képviselőinek is bemutatják. Ha elfogadják, ezentúl különböző színűre festett nyelű seprűket készítenek Szegeden — jóval kevesebb selejttel.

S. M.

Közéletünk hírei

A Szakszervezetek Országos Tanácsa ülést tartott, amelyen Karakas Lászlót, a SZOT titkárát érdemei elismerése mellett felmentette tisztségéből. Somosköi Gábort, a Minisztertanács az építésügyi miniszter első helyettesének tisztségétől érdemei elismerése mellett felmentette, megválasztotta a SZOT titkárának és az elnökség tagjának, Virizlai Gyulát, a SZOT elnökségének tagját, a Helyiipari és Városgazdasági Dolgozók Szakszervezetének volt főtítkárát megválasztotta a SZOT titkárának. Nemeslaki Tivadart, a Vas- és Fémpari Dolgozók Szakszervezetének

főtítkárát és Kimmel Emilt, a Nyomda-, a Papíripar és a Sajtó Dolgozói Szakszervezetének főtítkárát megválasztották az elnökség tagjainak. Az MSZMP Hajdú megyei bizottsága ülést tartott, amelyen Gódor Ferencet, a megyei pártbizottság első titkárát, a Minisztertanács kinevezte a Magyar Rádió és Televízió elnökhelyettesévé, eddigi munkáját elismerve felmentette tisztségéből. A pártbizottság Karakas Lászlót, a SZOT volt titkárát behívta tagjai sorába és megválasztotta a megyei pártbizottság első titkárának. Az ülésen megjelent Biszku Béla, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára.

Az MSZMP Békés megyei bizottsága ülést tartott, amelyen Klaukó Mátyást, a pártbizottság első titkárát felmentette tisztségéből. A pártbizottság elismerését fejezte ki Klaukó Mátyás eddigi tevékenységéért. A megyei pártbizottság első titkárát Klaukó Mátyást, a megyei pártbizottság osztályvezetőjét választották. Az ülésen megjelent Biszku Béla, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára.

Ülést tartott a Békés megyei tanács és a tanács végrehajtó bizottsága. Az ülésen Klaukó Mátyást a megyei tanács elnökévé választották.

Készülődés az építők napjára

Az építők napjáról, hős múltjukról és mai munkájukról ezen a héten munkágyűléseken emlékeztek meg a Csongrád Megyei Építőipari Vállalat dolgozói. A Bécsi körúti, a Nádor-utcai lakóház, az állami áruház építkezésén, a Kelemen utcai és a Kossuth Lajos sugárúti munkásszállóban, valamint a központi telepen rendeztek munkágyűléseket. Az Építő-, Fa- és Építőanyagipari Dolgozók Szakszervezetének megyei bizottsága csütörtöki aktívaülésén 33 kiváló szakszervezeti aktivistának tárgyjutalmat adott át Oláh Mihály az

SZMT elnöke, veterán építőmunkás. Tegnap, pénteken a megyei építővállalat Bocska úti utcai székházában Lósoncz László, a szakszervezeti bizottság titkára 47 vállalati szakszervezeti aktivistának adott át jutalomtárgyakat kibővített szb-ülés keretében. Gyólai István munkásszálló veterán, a vállalat régi dolgozója, aki jelenleg is tevékeny társadalmi munkát végez, tisztelettel vette át.

Vasárnap, az építők napján, délelőtt 10 órakor egésznapos program kezdődik az újszegedi ligetben, a Vigadóval szemben levő térség-

ben. A Szegedi Tervező Vállalat és a Csongrád Megyei Építőipari Vállalat ezalkalommal jutalmazza meg a szocialista munkaversenyben élenjáró dolgozókat és a tiszteletbeli tagjait. Az ünnepi programok számára — akiket az EDOSSZ művészgyűjtésének műsora szórakoztat majd — több mint ezer adag ebédhez terítettek. A gyermekeknek különféle ügyességi versenyeket rendeznek. A SZAK-pályán délután modellező bemutatót tart az MHS, utána pedig tréfás labdarúgó-mérkőzés lesz. A gazdag program este 7-kor szabadidő bálal ér véget.